

Punkt 2) til 5) opregnede Fordringer, fordi disse Fordringers Tilblivelse og Størrelse i Regelen vil være fastslaaet ved Skyldnerens skriftlige Erkendelse eller paa anden betryggende Maade. Dette gælder vel ikke Punkt 5), men dette Punkt anse vi for at være uden praktisk Interesse.

Udvalget er enigt med Regeringsforslaget og Landstinget om, at naar der for en Fordring, som efter sin Oprindelse vilde være Genstand for den korte Forældelse, er udstedt Gældsbrev, bør den korte Forældelse ikke finde Anvendelse. Det samme bør gælde, hvis Fordringen er fastslaaet ved Dom eller offentligt Forlig, og i det hele, naar der er tilvejebragt et nyt Grundlag for Fordringen, hvorved dennes Tilblivelse og Størrelse er anerkendt af Skyldneren eller paa anden Maade fastslaaet. Dette vil i Regelen forudsætte skriftlig Skylder- kendelse eller Anerkendelse til en Rets- protokol. Men Udvalget finder dog, at der ogsaa ved en mundtlig vidnefast privat Afgørelse kan være tilvejebragt et saadant Grundlag; og man udvider derfor Undtagelsen fra den korte Forældelse til alle de Tilfælde, hvor et særligt Retsgrundlag er tilvejebragt. Herunder vil paa den anden Side ikke være indbefattet Skyldnerens lejlighedsvis Omtale af Gældens Bestaaen, t. Eks. i et Brev. (Ændringsforslagets § 1, sidste Stykke.)

Udvalget er ligeledes enigt med, hvad der tidligere er vedtaget i begge Ting om, at den korte Forældelse ikke bør løbe fra Fordringens Stiftelse, men fra den Tid, da den kan kræves betalt. Dette Udtryk formenes at burde foretrækkes for Ordet „Forfaldstid“, idet det med Hensyn til Fordringer, ved hvilke ingen Tidsfrist for Betalingen er fastsat, kan omtvistes, hvorvidt Fordringen er forfalden, forinden Paakrav er sket, men dette bør ikke kræves for at faa Forældelsen til at løbe. Udvalget har overvejet, hvorvidt der bør gøres Ændring i de bestaaende Retsregler om Forældelsens Af- brydelse, men finder ikke, at der i det praktiske Liv har vist sig nogen Trang til saadan Ændring. Man foretrækker derfor her at blive ved det bestaaende, men anser

det for rigtigt, at det i Lovforslaget udtrykkelig udtales, at de hidtil gældende Regler om Forældelsens Afbrydelse ogsaa faa Anvendelse paa den ved Lovforslaget indførte korte Forældelse (§ 2).

Ændringsforslagets § 3 indeholder i Forhold til det af Folketinget tidligere vedtagne en ny Regel, der er hentet fra Regeringsforslaget, og hvis Berettigelse næppe vil blive omtvistet.

Dets § 4 udtaler det samme som Lovforslagets § 3, sidste Punktum, i en formentlig tydeligere Form.

Ændringsforslagets § 5 indeholder en Tilføjelse til Lovforslaget, men denne, der tidligere er foreslaaet af Regeringen og vedtagen af Landstinget i § 1, andet Stykke af Lovforslag om Forældelse af Fordringsrettigheder (Tillæg A. 1894—95, Sp. 2257—58 og Tillæg C. 1895—96, Sp. 147—48) ønskes medtaget, fordi den vil spare en Del Omsvøb og Ulejlighed i Forretningsforhold.

### Ændringsforslag.

#### Af Udvalget:

- 1) Lovforslaget affattes saaledes:

#### § 1.

Den i Henhold til Danske Lovs 5—14—4 (Norske Lovs 5—13—2) gældende almindelige Forældelsesfrist af 20 Aar indskrænkes til 5 Aar for:

- 1) Fordring, som støttes paa Overenskomst om
  - a. Salg eller anden Overdragelse af Varer eller andet Løsøre, der ikke er afhændet som Tilbehør til fast Ejendom,
  - b. Brug af fast Ejendom eller Løsøre,
  - c. Ydelse af Ophold, Fortæring eller Forplejning,
  - d. Befordring af Personer eller Gods,
  - e. Udførelse af Arbejde eller Ydelse af personlig Virksomhed af hvilken som helst Art;
- 2) Offentligt eller privat Efterkrav for formentlig urigtig eller ufuldstændig Opgørelse; og
- 3) Fordring paa Erstatning for Skade, tilføjset udenfor Kontraktforhold.